

היום נלמד בעזרת ה':

ברכות דף ז

הגמרא מביאה מימרות שונות מרבי יוחנן שאמר משמו של רבי יוסי:

מהפסוק "והביאותים אל הר קדשי ושמתים בבית תפילתי" אנו לומדים שהקב"ה מתפלל. ומהי תפילתו? "יהי רצון מלפני שיכבשו רחמי את כעסי, ויגולו רחמי על מדותי, ואתנהג עם בני במידת רחמים, ואכנס להם לפנים משורת הדין".

בנוסח תפילה זו בירך הכהן הגדול רבי ישמעאל בן אלישע את הקב"ה כשנכנס לקדש הקדשים. ולמדנו מכך שלא תהיה ברכת הדיוט קלה בעיניך.

לא מפיסים את האדם בשעת כעסו, שהרי הקב"ה אמר למשה שימתין עד שתעבור שעת הכעס ואז הוא ימלא את משאלותיו.

יש זמן שהקב"ה כועס, שנאמר בתהילים "..."אל זועם בכל יום", ומשך זמן זעמו הוא רגע. ורק בלעם הרשע ידע מתי הוא אותו הרגע שהקב"ה כועס, ורצה לקלל את ישראל באותו הרגע כדי שתחול הקללה. ועל זה אמר מיכה הנביא לישראל: דעו כמה טובות עשה עימכם הקב"ה שלא כעס בימי בלעם הרשע, שאם היה כועס לא היה נשאר מכם זכר ח"ו.

הגמרא מביאה סימן לרוצה לדעת מתי הוא הרגע שהקב"ה כועס, ומספרת שרבי יהושע בן לוי ניסה ולא הצליח.

טובה מרדות אחת בליבו של אדם יותר מכמה וכמה עונשים שיקבל מאחרים.

שלושה דברים ביקש משה מהקב"ה, והקב"ה נתן לו: (1) שתשרה שכינה על ישראל. (2) שלא תשרה שכינה על הגויים. (3) לדעת את הנהגת ה' בעולם - למה יש צדיק ורע לו, ורשע וטוב לו. אולם לדעת רבי מאיר הקב"ה לא גילה למשה את הדבר השלישי.

מחלוקת תנאים האם משה קיבל שכר או נענש על כך שלא הביט בסנה הבוער.

(המשך בדף הבא ↓)

(המשך מדף קודם ↑)

כל הבטחה טובה שאמר הקב"ה תתקיים, אפילו אם היא נאמרה רק בתנאי מסויים והתנאי לא התקיים.

הגמרא מביאה מימרות שונות מרבי יוחנן שאמר משמו של רשב"י:

אברהם היה הראשון שקרא לקב"ה אדון. לאה הייתה הראשונה שהודתה לקב"ה. הגמרא מסבירה את משמעות השמות ראובן ורות, ומוסיפה ששמו של האדם גורם למאורעות העתידות לבוא עליו.

קשה תרבות רעה בתוך ביתו של אדם יותר ממלחמת גוג ומגוג.

מתי ולמי מותר להתגרות ברשעים, ומתי ולמי אסור.

כל הקובע מקום לתפילתו אויביו נופלים תחתיו.

גדולה שימושה של תורה יותר מלימודה.

👉 הבהרה חשובה לגבי האגדות המובאות בגמרא: לא תמיד הדברים כפשוטם, יש אגדות שהם סודות התורה או שנאמרו כמשל.

מושגים בדף

יגולו: יתגלגלו. **הדיוט:** אדם פשוט. **מרדות:** הכנעה. **תרבות רעה בתוך ביתו של אדם:** כשאחד מבני ביתו גדל בהתנהגות רעה. **גדולה שימושה של תורה יותר מלימודה:** כי המשמש תלמיד חכם רואה את הנהגותיו ולומד מזה הלכה למעשה. אבל הלומד ולא משמש, לא ידע כיצד לפסוק הלכה למעשה.

